

2. neděle v mezidobí C

*Jako se raduje z nevěsty ženich,
tak se tvůj Bůh zaraduje z tebe. (Iz 62,5)*

První čtení

Izaiáš 62,1-5

Kvůli Siónu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, dokud jeho spravedlnost nevzejde jak světlo, dokud se jeho spása nerozboří jak pochodeň. Tu národy uvidí tvou spravedlnost a všichni králové tvou slávu. Obdaří tě novým jménem, které určí Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce, královskou čelenkou v dlani svého Boha. Nebudeš se již nazývat "Opuštěná" a tvá zem "Osamělá". Tvým jménem bude "Mé zalíbení je v ní" a jméno tvé země "V manželství daná", neboť si v tobě zalíbil Hospodin a tvá země dostane muže. Jako se jinoch snoubí s pannou, tak se s tebou zasnoubí tvoji synové. Jako se raduje z nevěsty ženich, tak se tvůj Bůh zaraduje z tebe.

Druhé čtení

1. Korintánům 12,4-11

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zas tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává víry od téhož Ducha, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

Evangelium

Jan 2,1-12

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: "Už nemají víno." Ježíš jí odpověděl: "Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina." Jeho matka řekla služebníkům: "Udělejte všechno, co vám řekne."

Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování (předepsanému) u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl (služebníkům): "Naplňte džbány vodou!" Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: "Teď naberte a doneste správci svatby!" Donesli, a jakmile správce svatby okusil vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří čerpali vodu, to věděli – zavolal si ženicha a řekl mu: "Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapijí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle." To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarna, ale zdrželi se tam jen několik dní.

K zamyšlení

Všechna tři čtení dnešní neděle shodně hovoří o plnosti Božího obdarování. Obrazy svatebních zvyků popisují v prvním čtení spolehlivost, věrnost a nezaslouženou milost Boží. Nejpůsobivější obraz této plnosti představuje v evangeliu svatba v Káni, jejíž obraz je u evangelisty Jana současně obrazem toužebně očekávané spásy.

V Izraeli bylo zvykem, že hosté přinášeli na svatební hostinu víno. Díky tomu bylo možné společně delší dobu (1-2 týdny) oslavovat. V dnešním evangeliu přinesli hosté z jakéhosi důvodu jen omezené množství vína. Nádoby jsou prázdné a hrozí, že oslava ztroskotá. Ale toto předčasné ukončení svatební hostiny naplňuje Marii důvěrou: "Dělejte, co vám přikáže."

Na příkaz Ježíše naplní sluhové nádoby vodou, která je jím proměněna v nejlepší víno. Víno, které je mnohonásobně lepší než to, které by donesli hosté. To, co se stalo v Káni ukazuje, kdo vlastně Ježíš je. Učedníci dostávají jakousi malou lekci toho, co ještě ve větší míře s Ježíšem zažijí. Roste v nich živý vztah k Ježíši, sílí v nich víra, pomocí které pak mohou vykonávat svá povolání a překonávat překážky.

Také dnes existuje Kán Galilejská v různých formách. Můžeme se s ní setkat ve vyprahlosti našich životů, víře a důvěře, je to mrtvá prázdnota ve vztazích a ztráta smyslu života a neradostné přežívání. Náš příspěvek na Boží hostině zde na zemi je omezený a je charakteristický naší lidskou nedokonalostí. Ale také dnes nás chce Ježíš osvobodit z nouze, z prázdnoty, ohrožení a selhání.

Toto vyprávění v nás utvrzuje víru, stejně jako tehdy v Marii. V této době vyprahlosti bychom měli naplnit prázdné nádoby tím, co máme – naším strachem, slzami a smutkem – a pak to vše nechat s plnou důvěrou v to, že Ježíš vše ve svůj čas a podle své moudrosti promění pro potřeby hostiny. Touto proměnou se zkušenost naší nedokonalosti a prázdnoty promění ve zkušenost očekávaného Božího království. Nezapomeňme však, že toto vše vyžaduje naše pomalé a namáhavé kroky (mimo jiné ruční naplnění nádoby 600l vody), aby se z nedostatku stala hojnost.

Jako jsme byli sami obdarováni, tak bychom měli být ostatním prostředníky mezi prázdnotou a nedostatkem a plností života, která se nazývá Ježíš. Měli bychom se rovnat služebníkům z Káni a poslechnout tehdy a ostatní k tomu povzbudit, až uslyšíme slova Marie: "Dělejte, co vám přikáže!"